

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1154/2021
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Весне Субић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова – Управа за ванредне ситуације Јагодина, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради исплате увећане плате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 220/21 од 03.02.2021. године, у седници одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 220/21 од 03.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 220/21 од 03.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 23/18 од 07.10.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П1 23/18 од 16.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћене увећане зараде – додатка на плату у периоду од 31.01.2015. године до 31.01.2018. године, по основу дежурства ван радног времена (приправности) плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке, са законском затезном каматом на сваки износ почев од доспећа до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 96.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 220/21 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П1 23/18 од 07.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев

тужене којим је тражила да се обавезе тужилац да јој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији тужене, јер у конкретном случају нема потребе за уједначавањем судске праксе. Пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајца на увећану плату за приправност, а тужена није доказала да је ову накнаду платила тужиоцу за утужени период. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, а такође у овом предмету нема потребе за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 31.01.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 93.644,64 динара.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић